

آماده باش

هر آنچه به عنوان خبرنگاری که تازه به آلمان
آمده، باید بدانید.

فهرست مطالب

۴	پیش‌گفتار
۶	نظرات خبرنگاران باتجربه
۱۲	بخش ۱: چشم‌انداز رسانه‌ای
۱۳	ساختار بازار کار رسانه‌ای آلمان چگونه است
۱۴	دفاتر تحریریه چگونه کار می‌کنند و چگونه می‌توانید وارد این دفاتر شوید
۱۵	چگونه باید یک مقاله‌ی خوب بنویسیم
۱۷	بخش ۲: مراحل اجرایی (اداری)
۱۸	چه اقداماتی باید برای دریافت اجازه کار انجام دهید؟
۲۱	آیا برای کار کردن در آلمان باید آلمانی صحبت کنید؟
۲۱	آیا انجام دوره‌ی کارآموزی یا کارورزی یاری‌کننده است؟
۲۲	چه حقوقی مناسب کار شما است و بهترین راه برای مذاکره در این مورد چگونه است؟
۲۴	در زمان عقد قرارداد به چه مواردی باید توجه داشت؟
۲۵	نحوه‌ی نوشتن فاکتور چگونه است
۲۶	موارد مهم به طور خلاصه

- ۳۰ بخش ۳: رفتار منصفانه [در محیط کار]
- ۳۱ به چه چیزی باید توجه کرد؟
- ۳۱ در صورت وجود تبعیض در هیئت‌های تحریریه چه باید کرد
- ۳۴ نحوه برخورد با تهدید و نفرت (رفتارهای نژادپرستانه)
- ۳۷ بخش ۴: سایت‌های مرتبط - چگونه می‌توانید اطلاعات مورد نیاز را دریافت کنید؟
- ۳۸ اتحادیه‌ها و انجمن‌ها یا تشکل‌ها
- ۳۸ سایر سازمان‌های رسانه‌ای
- ۳۹ امکانات حمایتی کجا وجود دارد؟
- ۴۰ مدارس روزنامه‌نگاری
- ۴۰ پیشنهادهای آموزش تکمیلی
- ۴۲ حمایت روانی از خبرنگاران
- ۴۱ آدرس محل مورد نظر

روزنامه‌نگاری فقط یک شغل نیست. برای بسیاری از ما، این شغل یک علاقه‌ی قلبی است. بسیاری از روزنامه‌نگاران حتی خطرات شخصی‌ای در رابطه با شغل خود را می‌پذیرند که به واسطه‌ی ارائه‌ی گزارشات انتقادی و افشاگرانه و اطلاع‌رسانی همگانی به آن روبرو می‌شوند.

حضور شما در آلمان می‌تواند دلایل گوناگونی داشته باشد. برخی از شما مجبور به ترک کشور خود شده‌اید، زیرا انجام کار روزنامه‌نگاری در آنجا برای شما امن و مطمئن نبوده. برای گروه دیگر دلایل خانوادگی یا شخصی می‌تواند علت مهاجرت آنها به آلمان باشد.

هر چقدر هم که این دلایل متفاوت باشند، همه‌ی شما یک وجه مشترک دارید: همه‌ی شما در آغاز شروع یک شغل جدید در یک کشور خارجی هستید که معمولاً با کمبود دانش زبان و ارتباطات در آن کشور همراه است. در عین حال به ادامه‌ی شغل خود به عنوان خبرنگار تمایل دارید، چراکه دارای اطلاعاتی هستید، که گزارش و رسانه‌ای کردن آنها می‌تواند مکمل اطلاعاتی باشد که تا کنون در مورد آن موضوع مشخص در اینجا ارائه شده است.

و دقیقاً به همین دلیل است که ما این بروشور را ارائه می‌دهیم. صنعت رسانه در آلمان شدیداً نیازمند صداهای جدید و تازه است. واحد خبرگزاری نیاز به دیدگاه‌ها و تجربیات افرادی دارد که در آلمان به دنیا نیامده و یا در این کشور بزرگ نشده‌اند. چرا که شما رویکردها و دیدگاه‌های ارزشمندی را با خود همراه می‌آورید که می‌تواند منجر به بهتر شدن سطح خبرنگاری در این کشور شود.

هدف اصلی این اعلامیه این است که به همه‌ی افرادی که با جرات در آلمان آغاز به ادامه حرفه‌ی خبرنگاری یا روزنامه‌نگاری خود می‌کنند، بگوید: شما تنها نیستید. همکاران زیادی مانند شما هستند که به دلایل مختلف مجبور به ترک کشورشان شده‌اند و آنها نیز شغل خود را در سیستم رسانه‌ای آلمان دوباره از صفر شروع کرده‌اند. تجارب این روزنامه‌نگاران نشان می‌دهد که شروع جدید در آلمان آسان نبوده، اما شدنی است. بخصوص به این دلیل که می‌توانید به شبکه‌ی گسترده‌ای از همکارانی دست‌یابی داشته باشید که می‌خواهند از شما در این راه حمایت کرده و به شما کمک کنند.

در این رابطه می‌توان از شبکه‌های زیر نام برد: شبکه خبرنگاران جدید آلمان (Neue deutsche Medienmacher*innen) متشکل از افراد و روزنامه‌نگارانی با و بدون سابقه‌ی کاری بین‌المللی که تنوع‌آوری در جراید و مطبوعات را هدف خود قرار داده است. این شبکه با شبکه‌ی دیگری به نام n-ost ائتلاف کرده است. شبکه‌ی n-ost یک شبکه‌ی فراملی با روش‌های جدید در خبرنگاری خارجی، خبرنگاری به عنوان شغل آزاد و یک شبکه‌ی خودیاری برای روزنامه‌نگاران آزاد می‌باشد. ما با همکاری همدیگر مهمترین اطلاعاتی که روزنامه‌نگاران (آزاد) به آن نیاز دارند را جمع‌آوری کرده‌ایم، که حائز اهمیت ویژه برای کسانی است که تازه وارد آلمان شده‌اند. این اطلاعات با مروری بر ساختار و روش‌های کار رسانه‌های آلمانی شروع می‌شود، و شامل نکات کاربردی متنوع در مورد کار با دفاتر تحریریه و سازماندهی اشتغال مستقل فردی، و در ادامه کمک‌یابی در صورت مواجهه با تبعیض و تهدید است. امیدواریم که این بروشور به مهم‌ترین سؤالات شما پاسخ داده و در نتیجه بتواند کمکی برای شروع کار و برای دستیابی به جایگاهی درخورد در روزنامه‌نگاری آلمان باشد. با این حال، اطلاعات ما از نظر قانونی الزام‌آور نیست. بخصوص در مواردی مانند اجازتهای اقامت و کار باید هر موردی جداگانه بررسی گردد.

ما اطلاعات خود را در این مورد از وبسایت «Handbook Germany» - یکی از پروژه‌های موسسه‌ی Neue deutsche Medienmacher*innen به دست آورده‌ایم. در این وبسایت می‌توانید اطلاعات مورد نیاز موثق و مرتباً به روز شده در رابطه با زندگی و کار در آلمان را به ۹ زبان مختلف (عربی، دری/فارسی، آلمانی، انگلیسی، فرانسوی، پشتو، روسی، ترکی و در یک صفحه جداگانه، اوکراینی) مطالعه کنید. اگر در زمینه‌ی خاصی تردیدی دارید، لطفاً به این وبسایت مراجعه کنید. در عین حال می‌توانید از طریق پلتفرم «Together in Germany» نیز مشاوره دریافت کنید، این پلتفرم مشاوره به وبسایت «Handbook Germany» متعلق است. این بروشور صرفاً می‌تواند قدم اول باشد. برای شما در راه ورود به صنعت رسانه‌ی آلمان آرزوی موفقیت داریم. و اگر می‌خواهید به شبکه‌های ما بپیوندید، به شما خوش‌آمد می‌گوییم!

نظرات خبرنگاران باتجربه

از خبرنگارانی که زبان اول آنها آلمانی نیست پرسیده‌ایم: چالش‌های شما در آلمان چیست و چه بوده است؟ و چه توصیه‌ای به همکاران جدید در شرایط مشابه خودتان می‌کنید؟

«در شروع کار روزنامه‌نگاری (در این کشور)، سخت‌ترین چیز برای من عده‌ی حقارت خودم بود، برای اینکه زبان آلمانی من کامل نبود. بعدها متوجه شدم که روزنامه‌نگاری خوب فقط نوشتن بی‌عیب و نقص نیست. توانایی انجام تحقیقات خوب، یافتن موضوعات جالب، برقراری تماس و کار خوب در یک تیم نیز بخشی از آن است و اینکه بسیاری از روزنامه‌نگاران مهاجر این مهارت را با خود به همراه می‌آورند. و همچنین انعطاف‌پذیری، دیدگاه‌های جدید در رابطه با بسیاری از موضوعات، اطلاع از زبان‌ها و فرهنگ‌های مختلف و دسترسی به گروه‌های اجتماعی مختلف.»

الا شیندلر (Ella Schindler) به عنوان سردبیر نشر جراید نورنبرگ، مسئول آموزش دوره‌ی کارآموزی است. او در اوکراین بزرگ شده و در سن ۱۶ سالگی به همراه خانواده‌اش به آلمان آمده است.

«بزرگترین چالش برای من این بود که به دفتر تحریریه ورود کنم و نشان دهم که اگرچه پناهنده هستم، ولی با این وجود می‌توانم کارم را به خوبی انجام دهم. بسیاری از افراد به محض اینکه متوجه می‌شوند که شما از افغانستان یا کشور دیگری می‌آیید که در حال جنگ یا فقیر است، این ذهنیت را دارند، که نمی‌توانید خوب یا درست کار کنید. باید برای اثبات خود و جدی گرفته شدن بیشتر از دیگران تلاش کنید. حتی اگر زیاد طرد شوید، بازهم نباید بترسید و باید دوباره همه چیز را از نو شروع کنید.»

در ابتدا چهار دوره‌ی کارآموزی مختلف را در شش ماه انجام دادم. یکی از آنها در «Tagesschau» بود و به این ترتیب به WDR رسیدم. توانستم با افرادی آشنا شوم که واقعاً مهربان و همیار بودند. همه‌جا چنین افرادی هستند. صحبت با اینگونه همکاران مؤثر و مفید است. از این فرصت‌ها همیشه استفاده کنید. در ضمن قدر تجارب خود را بدانید و از مهارت‌های زبانی خود استفاده کنید.»

آرزو ناییی به عنوان ویراستار و نویسنده در WDRforyou، مجله «ARD Monitor» و NOWU کار می‌کند. او که در کابل به دنیا آمده و در آنجا بزرگ شده، در زمان جنگ و پیش از فرارش به آلمان به عنوان روزنامه‌نگار در افغانستان کار می‌کرده است.

ورا بلاک به عنوان روزنامه‌نگار آزاد با تمرکز بر رادیو در موضوعات مرتبط با تنوع، برابری، تاریخ مهاجرت، به ویژه در حوزه‌ی فرهنگ و امور اجتماعی فعالیت می‌کند. او متولد گرجستان است.

«چالش بزرگ برای من با هیئت تحریریه‌ها، که همچنان هم باقی مانده این است که به سردبیرانی که هنوز مرا نمی‌شناسند، ثابت کنم که مهارت شغلی یک خبرنگار را دارم. البته نه تنها به عنوان واسطه‌ی زبانی (مترجم)، بلکه به عنوان شاهد عینی یا فرد حرفه‌ای و اینکه من خبرنگار حرفه‌ای هستم و توانایی‌هایم فراتر از اصلیت یا مهارت‌های زبانی من است. این چالشی است که بخصوص در رسانه‌های رادیویی بیشتر تجربه می‌شود: بارها و بارها باید به این سؤال جواب دهم که آیا خودم هم در رادیو گزارش می‌دهم. به خاطر اینکه گزارشگران رادیویی با لهجه‌ی خارجی در رسانه‌های آلمان بسیار کم هستند.»

اول از همه باید زبان آلمانی را حتماً یاد گرفت. وقتی که شما مسلط به زبان و بیان آن نباشید، معمولاً گزارش‌های شما خوب از آب در نمی‌آیند. شما فرصتی ندارید که نشان دهید چه جور آدمی هستید. دوم باید در نظر داشته باشید که شما از کشور و فرهنگ خود چه چیزی با خود می‌آورید و چگونه می‌توانید مسائل سیاسی را برای دیگران در آلمان از دیدگاه خودتان به شیوه‌ی ژورنالیستی اجرا و بیان کنید؟ یا اینکه چه چیزی در آلمان شما را آزار می‌دهد؟ موضوعاتی که بسیاری از آلمانی‌ها، - یعنی افرادی که در آلمان متولد و بزرگ شده‌اند، قادر به درک آنها نیستند، به این دلیل که آنها نه تجربه‌ی بزرگ شدن در کشور دیگر و با فرهنگ دیگری را داشته و نه تصویری از علت مهاجرت شما به آلمان را دارند.

من شخصاً برای موفقیت فقط مبارزه کردم و دنبال فرصت‌ها بودم. در دوره‌ی کارآموزی قول‌های زیادی به من داده شد، اما برای من قول و وعده کافی نبود. با وجود اینکه در آن زمان تسلط به زبان بسیار ضعیف بود، می‌گفتم بجای قول و وعده، قرارداد کار می‌خواهم. بالاخره روزی شانس با من همراهی کرد و یک سردبیر به من گفت که انرژی و هیجانی را در من می‌بیند که آن را مثبت ارزیابی می‌کند. من با این حرف می‌خواهم به دیگران شهادت داده و نشان دهم که چقدر با انگیزه هستند.»

سلیمان تدموری در واحد تحریریه «STRG F» و «Panorama» در NDR کار می‌کند، در آنجا گزارش‌های تحقیقی را در مورد موضوعات مختلفی انجام می‌دهد که از آنها فیلم هم تهیه می‌شود. او در سوریه نیز روزنامه‌نگار بوده و مستندهایی درباره انقلاب و جنگ ساخته است.

«برای من و در مسیرم به رسیدن به رسانه‌های آلمانی، اولین اقدام مهم ورود به گروه‌های شغلی، برقراری ارتباط با همکاران و سازمان‌های شغلی مربوطه بود. در این رابطه کارگاه‌ها و سمینارهای روزنامه نگاری را نباید دست کم گرفت. گذراندن یک دوره کارآموزی شغلی نیز بسیاری از مشکلات پیش‌روی من را کاهش داد. مسلماً من مجبور شدم برای رسیدن به این هدف با غرور خودم مبارزه کنم. چون من [با وجود اینکه] در کشورم در بزرگترین روزنامه‌ها کار کرده بودم، در اینجا فقط باید کارآموزی می‌کردم.» البته این یک تصمیم درست بود.

به عنوان یک ویراستار و نویسنده، اکنون دیدگاهی جدید و متفاوت ارائه می‌کنم که بسیاری از نویسندگان بومی زبان آن را ندارند. من تسلط به دو زبان و تجربه‌ی کاری در کشوری را دارم که در آن آزادی مطبوعات امری بدیهی نیست. من چیزهایی را می‌بینم که همکاران سفیدپوست من در اینجا نمی‌بینند. و هر بار که در مورد فقر، LGBTIQ*، مذهب، پایان خودخواسته‌ی بارداری (سقط‌جنین داوطلبانه)، آزادی جنسی یا حق تصمیم‌گیری بر بدن) در آلمان می‌نویسم، دیدگاه متفاوت و عمیق‌تری نیز در پس‌زمینه دارم، زیرا می‌دانم که چگونه با این موضوعات در ایران برخورد می‌شود. این شغل و کار من در آلمان یک سرمایه است.»

نگین بهکام روزنامه‌نگار و در تحریریه
روزنامه آلمانی ایند اکتوئل مشغول به کار
است. علاوه بر این او به صورت آزاد برای
سایر رسانه‌های آلمانی و همچنین برای
رسانه‌های فارسی زبان در تبعید کار می‌کند.

«در ابتدا از اشتباه آلمانی صحبت کردن بسیار می‌ترسیدم. متن‌ها و ایمیل‌هایم را چندین بار کنترل می‌کردم. اکنون کمی آرام‌تر شده‌ام، زیرا اشتباهات من اغلب سردبیران را ناراحت نمی‌کند. من می‌توانم آلمانی را خوب صحبت کنم، اما همیشه خوشحالم که این زبان را بیشتر یاد می‌گیرم.»

چالش بعدی من برقراری ارتباط با دفاتر تحریریه است که می‌خواهم با آنها کارکنم. این به من کمک کرد تا در برنامه‌ها و کنفرانس‌های روزنامه‌نگاران در آلمان شرکت کنم. من در آنجا توانستم با همکاران آلمانی و همچنین کسانی که تازه وارد کشور شده بودند و مانند من به دنبال کار بودند، آشنا شوم. به همه توصیه می‌کنم به طور منظم در چنین مراسم و رویدادهایی شرکت کنید، شبکه خود را گسترش دهید و گزینه‌های مختلف را بررسی کنید.»

ایرینا چوتایوا به عنوان سردبیر در دویچه وله روسی کار می‌کند. او همچنین برای رسانه‌های آلمانی مانند Die Zeit و خبرنگاری epd درباره‌ی روسیه مقاله می‌نویسد. او پیش از این به عنوان خبرنگار برای رادیو آزادی و نوایا گازتا و به عنوان تهیه‌کننده برای ARD در مسکو کار می‌رد.

«من فکر می‌کنم که در آلمان مردم بیش از حد به تلفظ اهمیت می‌دهند و بنابراین فضای زبان مصنوعی در رسانه ایجاد می‌کنند که با زندگی عادی روزمره مطابقت ندارد. البته، اشتباه زبانی نباید وجود داشته باشند، اما لهجه‌ها بخشی از یک زبان زنده هستند. لهجه‌ها در انگلستان یا ایالات متحده آمریکا بخشی از زندگی روزمره در رسانه‌ها هستند.»

به عنوان فردی که زبان اولش آلمانی نیست، باید با اعتماد به نفس ظاهر شد و جرئت داشت و ایده‌ها و موضوعات خود را مطرح کرد. به ویژه در جریان جنگ روسیه در اوکراین، متوجه شدم که دیدگاه‌های دیگر برای همکاران آلمانی اغلب چقدر غنی است. شما همچنین باید همیشه بر مهارت‌های زبانی خود تأکید کرده و از آن استفاده کنید - اکثر دفاتر تحریریه ویرایش‌گرهای چند زبانه ندارند، برای آنها هر کسی که مهارت‌های زبانی بیشتری داشته باشد یک غنیمت است.»

دانیلو بیلک همکار مستقل و ویراستار در دفتر تحریریه زبان اوکراینی دویچه وله است. او در واحد آنلایین فرستنده نقش‌های مختلفی ایفا می‌کند - از سردبیر خبر تا برنامه ریزی روزانه و مدیریت کیفیت. و به عنوان خبرنگار آزاد برای رسانه‌های آلمانی زبان دیگری هم کار می‌کند، مانند: فرستنده Deutschlandfunk و WDR در کلن.

چشم انداز رسانه‌ی

ساختار بازار رسانه‌های آلمان چگونه است؟

بین‌المللی و داخل آلمان می‌پردازد. حسب منطقه‌ای که روزنامه در آن به فروش می‌رسد، بخش‌های محلی مختلفی برای هر منطقه وجود دارد. ناشران بزرگ روزنامه‌های منطقه‌ای عبارتند از Südweddeutsche Medien Holding GmbH, Funke Verlagsgruppe و Mediengruppe Ippen. روزنامه‌های زیر نیز در آنجا منتشر شده است، مثال: Westdeutsche Allgemeine Zeitung, Sächsische Zeitung, Berliner Zeitung.

در کنار این، تعدادی روزنامه و مجله نیز بصورت روزانه یا هفتگی منتشر می‌شوند که وجه سیاسی بیشتر و جدی‌تری دارند. مثال: Frankfurter Allgemeine Zeitung, Süddeutsche Zeitung, Spiegel, Stern, Zeit, Welt, taz, BILD.

رادیو و تلویزیون: پخش (تلویزیون و رادیو) در آلمان به دو بخش دولتی و خصوصی تقسیم می‌شود. کانال‌ها و فرستنده‌های دولتی یا عمومی از طرف دولت موظف گردیده‌اند که به مردم اطلاعات، آموزش، مشاوره و برنامه‌های سرگرم‌کننده ارائه

در مقایسه با سایر کشورها، سیستم رسانه‌های آلمان نسبتاً غیرمتمرکز است. یعنی نفوذ دولت در آن کم است. در رتبه‌بندی آزادی مطبوعات طبق آمار گزارشگران بدون مرز (RoG)، آلمان در سال ۲۰۲۲ رتبه ۱۶ از ۱۸۰ را به خود اختصاص داده. این کشور در سال‌های اخیر، چند پله عقب سقوط کرده است. دلایل آن بیشتر افزایش حملات به روزنامه‌نگاران و کاهش تنوع مطبوعات است که عامل اقتصادی دارد. اساساً بازار رسانه‌های آلمان را می‌توان به حوزه‌های مطبوعات، رادیو و اینترنت تقسیم کرد.

بخش مطبوعات: در آلمان روزنامه‌های منطقه‌ای دارای مشترکین زیادی هستند. مشخصه‌ی آنها این است که بخش اطلاع‌رسانی فرامنطقه‌ای یا عمومی دارند که به مسائل سیاسی و اقتصادی

موضوعات از قبل برنامه‌ریزی شده‌اند و برای تحقیق و نوشتن مقاله زمان بیشتری وجود دارد. از طرف دیگر در تحریریه‌های آنلاین همایش‌های منظم (معمولاً روزانه) نیز برگزار می‌شود که مهلت تحریریه‌ای برای آنها وجود ندارد. متون اغلب باید «در اسرع وقت» تمام شوند و به‌محض اتمام تحریر منتشر می‌شوند.

دفاتر تحریریه چگونه کار می‌کنند و چگونه می‌توانید به آنها راه پیدا کنید

اگر می‌خواهید به یک رسانه یک مقاله ارائه دهید، لازم است که گزارش شما مستقیماً به واحد مناسب در آن رسانه برسد. مهم است که موضوع و فرم گزارش یا مقاله در راستای زمینه کاری رسانه منتخب باشد. اگر این شرط صادق است، شما باید مخاطب مناسب در آن رسانه را هم پیدا کنید.

همکاران آشنایی که در آن رسانه کار می‌کنند، می‌توانند به شما کمک کنند. در غیر این صورت، می‌توانید به اطلاعات بخش آدرس مراجعه کنید و ببینید چه کسی مسئول بخش مورد نظر شما در آن سازمان است. معمولاً یک نفر دستیار ایمیل‌های دریافتی همه‌ی واحدها را که به یک ایمیل آدرس کلی ارسال می‌گردد، دریافت می‌کند. شما هم می‌توانید پیشنهادهای خود را در قالب یک گزارش به آنجا ارسال کنید (به اطلاعات در بخش بعدی رجوع کنید). در صورتی که آدرس ایمیل در بخش اطلاع آدرس نیست، می‌توانید آن را از طریق تماس تلفنی دریافت کنید.

دهد. با این حال، این شبکه‌ها در طراحی وظایف مطرح شده خود آزادی عمل دارند. تامین مالی «فرستنده‌های عمومی» از طریق عوارض پخش است، که همه‌ی شهروندان، شرکت‌ها و مؤسسات در آلمان باید آن را پردازند. البته در کنار این نوع فرستنده‌های صوتی و تصویری، استودیوهای منطقه‌ای دولتی هم وجود دارند. نمونه‌های فرستنده‌های ملی: ARD، ZDF، Deutschlandradio. نمونه‌های استودیو و شبکه‌ی منطقه‌ای: NDR، MDR، SWR، BR، HR می‌باشند.

فرستنده‌های خصوصی تابع وظایف قانونی نیستند، و از عوارض پخش برای تامین هزینه‌های فرستنده نیز سهمی دریافت نمی‌کنند. بعضی از آنها کانال‌های خصوصی رایگانی هستند که از محل درآمد تبلیغات هزینه‌های خود را تامین می‌کنند. مانند شبکه‌های ProSieben، RTL، Sat. همچنین کانال‌هایی وجود دارند که فقط با پرداخت هزینه اشتراک ماهانه می‌توان آنها را تماشا کرد. مثال: فرستنده Sky. خبر در اینترنت: بزرگترین بنگاه‌های خبررسانی آنلاین مطبوعات بزرگ یا رسانه‌های رادیویی هستند. مثال: bild.de، spon.de، rtl.de.

دفاتر تحریریه‌ی رسانه‌ها به بخش‌های مختلفی تقسیم می‌شوند. هر بخش به موضوع اختصاصی و خاص خود می‌پردازد، مانند: سیاست، تجارت، ورزش یا علم. در این واحدها فرآیندها و ساختارهای ثابتی وجود دارند. فرآیندها به شدت تحت تأثیر ریتم انتشار هستند. در روزنامه‌های صبح جلسات صبحگاهی‌ای برگزار می‌شود که در آن موضوعات خبری مورد بحث قرار می‌گیرد، پس از آن متون نوشته شده و برای چاپ تنظیم می‌شوند. در اینجا باید همه‌ی کارها در مدت زمان و ساعتی معین (پایان تحریریه) انجام شود. در انتشارات هفتگی معمولاً کنفرانس روزانه وجود ندارد.

را چه کسی می‌تواند اجرا کند، می‌توانید آن را نیز هم اضافه کنید. اگر برای اولین بار است که موضوعی را به یک سردبیر پیشنهاد می‌کنید، می‌توانید چند جمله کوتاه نیز در مورد خودتان بنویسید: چه تحصیلات و تجربه‌ی کاری دارید و برای کدام رسانه قبلاً کار کرده‌اید. اگر وب سایت یا نمونه کار دارید، آنها را لینک کنید.

گاهی اوقات می‌توان ایمیل آدرس مستقیم ویراستاران یا عضو تحریریه را هم پیدا کرد. در این صورت می‌توانید به دنبال ویراستاری بگردید که با موضوع مقاله شما آشنایی بیشتری دارد و آنرا برای وی ارسال کنید.

روش نوشتن یک گزارش یا مقاله خوب

خلاصه نویسی: یک متن کوتاه است که موضوع و محتوای نوشته شما را معرفی می‌کند. بنابراین وقتی کسی این گزارش شما را می‌خواند، باید برای وی گویا باشد و بتواند به یک ذهنیت تقریبی از محتوای و فرم آن دست یابد و محتوای آن برایش روشن باشد. یک گزارش خلاصه معمولاً کوتاه و مختصر و فقط دارای چند خط یا چند جمله گویا است، قاعدتاً نباید بیش از دو پاراگراف باشد. زبان آن باید ساده باشد. اگرچه مشخص کردن مهم‌ترین مطالب و ارائه آن در چند جمله کار ساده‌ای نیست. با این حال، ویراستارانی که شما برایشان گزارش خود را ارسال می‌کنید، معمولاً زمان کمی دارند و اغلب مقالات با موضوعات مختلفی را دریافت می‌کنند. برای آنها مهم است که در یک خلاصه گزارش و در کوتاه‌ترین زمان تمام اطلاعات مورد نیاز در اختیار آنها قرار گیرد تا بتوانند تصمیم بگیرند که آیا این مقاله برای آنها مناسب است یا خیر.

موضوع را در یک جمله ذکر کنید. سپس توضیح دهید که علت نوشتن آن چیست یا چرا برای جامعه مهم و با مخاطبین آن رسانه مرتبط است. یک یا دو جمله در مورد نحوه اجرای موضوع (گزارش، فیلم، مصاحبه و غیره) بنویسید. همچنین، مدت زمان گزارش را (به نشانه یا دقیقه) پیشنهاد دهید. اگر از قبل می‌دانید نقش اول داستان

مقام‌های مهم در هیئت تحریریه عبارتند از:

- **سرمدبیر:** مدیر محتوای گزارشات است، کل تیم تحریریه را هماهنگ می‌کند و آن را توسعه می‌دهد. او درباره سؤالات اساسی مانند بودجه، پرسنل، طرح بندی یا جهت‌گیری محتوا تصمیم می‌گیرد و به ندرت درگیر کارهای روزمره می‌شود.
- **مدیران بخش:** آنها در مورد محتوایی که در بخش مربوطه ظاهر می‌شود تصمیم می‌گیرند و همچنین روند کاری را در بخش هماهنگ می‌کنند.
- **معاون مدیریت و مدیرهماهنگی (CVD):** او کارهای روزانه تحریریه را مدیریت می‌کند، کنفرانس‌ها را رهبری می‌کند، تحویل مقالات را زیر نظر دارد، محتوا را برنامه‌ریزی می‌کند و مسئول امورات روزانه است.
- **ویراستاران:** به تحقیق، نوشتن و ویرایش متون می‌پردازند. عمدتاً روی محتوایی تمرکز می‌کنند که در آن به خوبی تبحر دارند.
- **دستیاران:** در سازمان‌دهی بخش کمک می‌کنند. به سؤالات کوچکتر پاسخ می‌دهند و قرار ملاقات‌ها یا سفرها را هماهنگ می‌کنند.
- **حسابداری:** بخشی در دفتر تحریریه که مسئول امور مالی است. برای مثال، کارمندان این بخش به پرداخت حقوق و حق الزحمه‌ها رسیدگی می‌کنند.

امور اداری

برای اینکه اجازه کار داشته باشید چه اقدامی باید انجام دهید؟

اگر از یکی از کشورهای اتحادیه‌ی اروپا، منطقه اقتصادی اروپا یا سوئیس آمده‌اید و اقامتگاه اصلی خود را در آلمان ثبت کرده‌اید، شماره‌ی شناسه‌ی مالیاتی دریافت خواهید کرد و به دلیل قانون ویژه اتحادیه‌ی اروپا می‌توانید شروع به کار کنید.

اگر می‌خواهید به عنوان یک فرد مستقل کار کرده و سپس برای کار خود فاکتور ارسال کنید، به شماره یا کد مالیاتی نیاز دارید. برای دریافت کد مالیاتی باید به اداره مالیاتی منطقه سکونت خود درخواست بدهید. اگر از کشوری غیر از کشورهای ذکرشده در بالا آمده‌اید، باید برای دریافت مجوز کار اقدام کنید. برای مهاجران، مجوز کار مستقیماً با مجوز اقامت مرتبط است. اینجا انواع گوناگون اجازه اقامت وجود دارند، مانند (کارت آبی، ویزا برای جستجوی کار، ویزا برای تحصیل و چند مورد دیگر) اطلاعات مورد نظر را در اینجا و اینجا و همچنین وب سایت هندبوک آلمان (Handbook Germany) پیدا خواهید کرد.

اگر می‌خواهید یک شغل مستقل (یا خوداشتغالی) داشته باشید، اقدام برای دریافت ویزا یا اجازه اقامت برای کار به عنوان خویش‌کارفرما مطابق با بند ۲۱ جمله ۵ قانون اقامت ممکن است. اجازه اقامت برای کار آزاد را زمانی می‌توان دریافت کرد، که آن کار منجر به اثرات مثبت اقتصادی یا فرهنگی گردد. تصمیم در این مورد از اختیارت سلیقه‌ای مقامات است. به این معنی است که این گونه مجوزها جزئی از تصمیمات سلیقه‌ای کارمندان مسئول در اداره‌ی اقامت است و به همین دلیل حق مسلمی محسوب نمی‌شود. برای دریافت این نوع ویزا یا اجازه اقامت، باید شرایط خاصی داشته باشید.

به غیر از آن باید مدارک دیگری را هم نیز ارسال کنید. بخشی از این مدارک شامل

در آلمان هر کسی می‌تواند به عنوان روزنامه نگار کار کند. به این دلیل که این یک حرفه‌ای محافظت شده نیست. به عنوان مثال، برخلاف پزشکان، داروسازان یا وکلا، روزنامه نگاران مجبور نیستند که مدارک شغلی را به تأیید نهادی برسانند. طبق ماده ۵ قانون اساسی، به دلیل آزادی مطبوعات شغل خبرنگاری یک شغل آزاد محسوب می‌شود.

با این حال، موانع خاصی برای کار کردن نیز وجود دارد. برای اینکه بتوانید به عنوان یک روزنامه نگار آزاد کار کنید، باید در مجوز اقامت شما به صراحت «کار کردن مجاز است» یا «فعالیت خوداشتغالی مجاز است» ذکر شده باشد. اگر شما به عنوان پناهنده رسمی، یا پناهجو پذیرفته شده‌اید، این اطلاعات معمولاً در برگه‌ی سبزنگی که شما همراه با اجازه اقامت که از طرف مسئولین اداره مهاجرت دریافت می‌کنید، درج شده است. اگر در اقامت خود شما اجازه خوداشتغالی را نداشته باشید، می‌توانید تحت شرایط خاصی برای اجازه اقامت طبق بند ۶ بخش ۲۱ قانون اقامت در اداره مهاجرت درخواست برای دریافت آن را بدهید.

این بدان معناست که: قبل از اینکه به این کار اقدام کنید، باید کمی کاغذبازی انجام دهید. شرایط دریافت آن می‌تواند ساده، سخت یا بسیار سخت‌گیرانه باشد و بستگی به این دارد که شما از کدام کشور می‌آیید و شرایط سنی شما چطور است.

رزومه‌ی شخصی و کاری، گواهی عضویت در یک شرکت بیمه‌ی درمانی، برآورد سود مورد انتظار و ارائه مدارک هزینه‌های شغلی مانند هزینه اجاره محل کار و سایر هزینه‌های کاری است. برای انجام این شغل شما نیازی به ارائه مدرکی دال بر آموزش خاصی را ندارید، زیرا در آلمان هرکسی می‌تواند به عنوان روزنامه نگار کار کند. اداره‌ی مهاجرت در هر صورت بررسی می‌کند که آیا اطلاعات شما واقعی است و آیا می‌توانید با درآمد خود زندگی کنید. اطلاعات بیشتر در این مورد را می‌توانید در اینجا و اینجا بیابید.

در آلمان هر کسی می‌تواند به عنوان روزنامه نگار کار کند. به این دلیل که این یک حرفه‌ای محافظت شده نیست. به عنوان مثال، برخلاف پزشکان، داروسازان یا وکلا، روزنامه نگاران مجبور نیستند که مدارک شغلی را به تأیید نهادی برسانند. طبق ماده ۵ قانون اساسی، به دلیل آزادی مطبوعات شغل خبرنگاری یک شغل آزاد محسوب می‌شود.

با این حال، موانع خاصی برای کار کردن نیز وجود دارد. برای اینکه بتوانید به عنوان یک روزنامه نگار آزاد کار کنید، باید در مجوز اقامت شما به صراحت «کار کردن مجاز است» یا «فعالیت خوداشتغالی مجاز است» ذکر شده باشد. اگر شما به عنوان پناهنده رسمی، یا پناهجو پذیرفته شده‌اید، این اطلاعات معمولاً در برگه‌ی سبز رنگی که شما همراه با اجازه اقامت که از طرف مسئولین اداره مهاجرت دریافت می‌کنید، درج شده است. اگر در اقامت خود شما اجازه خوداشتغالی را نداشته باشید، می‌توانید تحت شرایط خاصی برای اجازه اقامت طبق بند ۶ بخش ۲۱ قانون اقامت در اداره مهاجرت درخواست برای دریافت آن را بدهید. این بدان معناست که: قبل از اینکه به این کار اقدام کنید، باید کمی کاغذبازی انجام دهید. شرایط دریافت آن می‌تواند ساده،

سخت یا بسیار سخت‌گیرانه باشد و بستگی به این دارد که شما از کدام کشور می‌آیید و شرایط سنی شما چطور است. اگر از یکی از کشورهای اتحادیه‌ی اروپا، منطقه اقتصادی اروپا یا سوئیس آمده‌اید و اقامتگاه اصلی خود را در آلمان ثبت کرده‌اید، شماره‌ی شناسه‌ی مالیاتی دریافت خواهید کرد و به دلیل قانون ویژه اتحادیه‌ی اروپا می‌توانید شروع به کار کنید. اگر می‌خواهید به عنوان یک فرد مستقل کار کرده و سپس برای کار خود فاکتور ارسال کنید، به شماره یا کد مالیاتی نیاز دارید. برای دریافت کد مالیاتی باید به اداره مالیاتی منطقه سکونت خود درخواست بدهید.

اگر از کشوری غیر از کشورهای ذکر شده در بالا آمده‌اید، باید برای دریافت مجوز کار اقدام کنید. برای مهاجران، مجوز کار مستقیماً با مجوز اقامت مرتبط است. اینجا انواع گوناگون اجازه اقامت وجود دارند، مانند (کارت آبی، ویزا برای جستجوی کار، ویزا برای تحصیل و چند مورد دیگر) اطلاعات مورد نظر را در [اینجا و اینجا](#) و همچنین در وب سایت هندبوک آلمان ([Handbook Germany](#)) پیدا خواهید کرد.

اگر می‌خواهید یک شغل مستقل (یا خوداشتغالی) داشته باشید، اقدام برای دریافت ویزا یا اجازه اقامت برای کار به عنوان خویش‌کارفرما مطابق با بند ۲۱ جمله ۵ قانون اقامت ممکن است. اجازه اقامت برای کار آزاد را زمانی می‌توان دریافت کرد، که آن کار منجر به اثرات مثبت اقتصادی یا فرهنگی گردد. تصمیم در این مورد از اختیارات سلیقه‌ای مقامات است. به این معنی است که این گونه مجوزها جزئی از تصمیمات سلیقه‌ای کارمندان مسئول در اداره‌ی اقامت است و به همین دلیل حق مسلمی محسوب نمی‌شود. برای دریافت این نوع ویزا یا اجازه اقامت، باید شرایط خاصی داشته باشید.

شرایط ویزای خوداشتغالی یا شغل آزاد

- تامین مالی کسب و کار مورد نظر باید تضمین شود.
- اگر شما بر اساس حق الزحمه کار می‌کنید، برای همکاری با کارفرما نیاز به توافق نامه (قرارداد) دارید. بنابراین حداقل دو نامه با تأیید از ویراستاران لازم است که آنها نیاز به همکاری با شما دارند (با اطلاعاتی در مورد نوع، زمینه و شرح فعالیت). اگر هیئت تحریریه از شما شناخت قبلی داشته باشد، احتمال دریافت توافق نامه همکاری بیشتر خواهد بود. به همین دلیل توصیه می‌شود، فقط در صورتی از این روش برای دریافت اجازه اقامت اقدام کنید، که قبلاً از راه دیگری جواز اشتغال دریافت کرده باشید و بعد از آن اقدام به برقراری ارتباط با دفتر تحریریه‌ی مربوطه کنید. مثلاً از طریق دوره‌های کارآموزی یا کارورزی.
- اگر بیش از ۴۵ سال سن دارید، باید مدرکی دیگری هم ارائه دهید که نشان دهد شرایط مالی کافی برای دوران پیری را فراهم کرده‌اید. در مورد افراد خویش‌کارفرما، این مسئله را می‌توان اساساً با هرگونه دارایی‌های شخصی که چه در آلمان و یا کشوری دیگر حاصل شده باشد و یا با حقوق بازنشستگی یا دارایی‌های تجاری به اثبات رساند.
- به عنوان مثال، اطلاعات روند صدور اجازه اقامت در اداره مهاجرت (LEA) ایالت برلین ذکر گردیده است: شما باید بتوانید ثابت کنید، که حقوق بازنشستگی ماهانه بیش از ۱۳۴۰,۴۷ یورو یا دارایی‌های بیش از ۱۹۵,۱۰۴ یورو از سن ۶۷ سالگی به بعد دارید. اتباع کشور ترکیه و برخی کشورهای دیگر از این قاعده مستثنا هستند.

از ۲۴ فوریه ۲۰۲۲ از اوکراین فرار کرده‌اند نیز می‌گردد. با این وضعیت می‌توانید به راحتی به عنوان یک روزنامه‌نگار آزاد کار کنید. برای این کار ارائه یک سند رسمی که هویت شما را اثبات کند ضروری است.

آیا برای کار در آلمان باید به زبان آلمانی صحبت کنید؟

روزنامه نگاری و صنعت رسانه در حال تغییر هستند. برای همه فعالیت‌های روزنامه‌نگاری این روزها دانش کامل آلمانی مورد نیاز نیست. در یک تیم روزنامه‌نگاری، حتی اگر زبان آلمانی را خیلی خوب صحبت نکنید، برای خود شغلی خواهید یافت. البته اگر به زبان انگلیسی و زبان‌های برنامه نویسی تسلط داشته باشید.

دفاتر تحریریه‌ای که پروژه‌های فرامرزی را انجام می‌دهند و روی پروژه‌های تحقیقاتی بین‌المللی کار می‌کنند، برای همکاران چند زبانه مکان مناسبی شغلی هستند. به طور کلی، اینکه شما در آنجا به طور عادی به عنوان نویسنده یا کارمند ادغام شوید، بسیار وابسته به تیم تحریریه و افرادی است که در آنجا کار می‌کنند. در سال‌های اخیر شرکت‌های رسانه‌ای به طور کلی متوجه این موضوع شده‌اند که برای گزارش خوب تنوع بیشتر لازم است و مطمئناً تغییراتی در این زمینه ایجاد خواهند کرد.

به غیر از آن باید مدارک دیگری را هم نیز ارسال کنید. بخشی از این مدارک شامل رزومه‌ی شخصی و کاری، گواهی عضویت در یک شرکت بیمه‌ی درمانی، برآورد سود مورد انتظار و ارائه مدارک هزینه‌های شغلی مانند هزینه اجاره محل کار و سایر هزینه‌های کاری است. برای انجام این شغل شما نیازی به ارائه مدرکی دال بر آموزش خاصی را ندارید، زیرا در آلمان هرکسی می‌تواند به عنوان روزنامه نگار کار کند. اداره‌ی مهاجرت در هر صورت بررسی می‌کند که آیا اطلاعات شما واقعی است و آیا می‌توانید با درآمد خود زندگی کنید. اطلاعات بیشتر در این مورد را می‌توانید در [اینجا](#) و [اینجا](#) بیابید.

اگر از کشور خود فرار کردید، همه چیز به وضعیت فعلی شما بستگی دارد. اگر دولدونگ دارید و یا تصمیم نهایی در پرونده پناهندگی شما هنوز اعلام نشده باشد، اجازه کار خوداشتغالی دریافت نخواهید کرد. اگر جواب درخواست پناهندگی شما مثبت باشد، یعنی به عنوان یک فرد مستحق پناهندگی، به عنوان پناهنده یا به عنوان فردی با موقعیت حمایت پذیرفته شده‌اید، می‌توانید به عنوان کارمند یا به عنوان فرد خویش کارفرما فعالیت کنید، بی‌آنکه محدودیت داشته باشید. یعنی قوانینی که در مورد شهروندان آلمانی وجود دارد، شامل حال شما نیز در بازار کار می‌گردد. در حال حاضر افرادی که دارای مجوز اقامت طبق بند ۲۴ قانون اقامت هستند وضعیت ویژه‌ای دارند. این موقعیت خاص در حال حاضر (از ژوئیه ۲۰۲۲) شامل افراد دارای تابعیت اوکراینی، خانواده درجه یک آنها و تحت شرایط خاص، اتباع کشورهای ثالثی که

آنچه از این دوره‌ی کارآموزی یا آزمایشی انتظار دارید، صحبت کنید.

اساساً برای کار به عنوان روزنامه‌نگار نیازی به آموزش در آلمان ندارید. با این حال، تجربه نشان می‌دهد که یک دوره کارآموزی کامل، یعنی کارورزی در یک شرکت رسانه‌ای، یا حضور در یک مدرسه روزنامه‌نگاری مزایای زیادی دارد. حتی اگر هیچ مهارت فنی را یاد نگیرید، چنین آموزشی ارزشمند است زیرا در این مدت فرصت ایجاد ارتباط با شبکه‌های حرفه‌ای، امتحان کردن توانایی و اثبات خود را دارید.

یک مشکل این است که در طول چنین دوره‌هایی اغلب یا دستمزد شما کم است یا اصلاً حقوق به شما پرداختی نمی‌شود. اما کمک هزینه‌هایی قابل پرداخت وجود دارند که می‌توانید برای دریافت آنها درخواست دهید. با این حال، روند انتخاب برای دوره‌های کارآموزی گاهی اوقات به این آسانی نیست. توصیه می‌کنیم با داوطلبان سابق تماس بگیرید و نکاتی را در مورد نحوه آماده‌سازی و آنچه مهم است پرسید. در اینجا نیز یک شبکه‌ی ارتباطی خوب نتیجه می‌دهد.

چه حقوقی مناسب است و بهترین راه برای مذاکره برای آن چیست؟

روزنامه‌نگاران آزاد حداقل دستمزد ندارند، از آنجایی که برای هر کار خود جداگانه دستمزد می‌گیرند، نمی‌توانند مبنای آنرا بر اساس تعرفه‌ی قراردادهای خبرنگاران استخدامی تعریف کرده و آنرا ملاک کار خود قرار دهند.

با این حال، کسانی که در مورد آلمان و برای یک گروه هدف آلمانی زبان گزارش می‌دهند، بهتر است آلمانی خود را تا حد امکان کامل کنند. از طرفی برای اینکه کمتر وابسته به کمک برای ترجمه‌ی منابع، یا مصاحبه با افراد و سایر متون باشند، از طرف دیگر برای اینکه بتوانند با همکاران در قسمت تحریریه ارتباط بهتری برقرار کنند. استفاده از ابزارهای بر مبنای هوش مصنوعی که بعضی از آنها هم رایگان هستند، مانند [DeepL](#) یا [Duden-Mentor](#) می‌توانند برای ترجمه یا بررسی گرامر کمک بزرگی باشند. با این حال، برای متون حاوی داده‌های حساس، این ابزارها یا نباید مورد استفاده قرار بگیرند یا با احتیاط از آنها استفاده شود. در [اینجا](#) می‌توانید اطلاعات بیشتری در مورد یادگیری زبان آلمانی پیدا کنید.

صرف نظر از دانش آلمانی خود می‌توانید به عنوان روزنامه‌نگار شروع به کار کنید. یک امکان کار مشترک با نویسندگان آلمانی زبان است. یکی دیگر از مزایای کار مشترک این است که ویراستاران در صورتی که قبلاً شخصی از تیم نویسنده را بشناسند، تمایل بیشتری دارند برای دادن کار به شما دارند.

آیا کارآموزی یا کارورزی ارزش دارد؟

شروع از صفر در آلمان زمانی که چندین سال سابقه کار دارید یا قبلاً در موقعیت مسئول کار کرده‌اید، آسان نیست. با این وجود، گذراندن دوره‌ی کارآموزی ارزشمند است، زیرا از این طریق با تحریریه و روندهای کاری آن از درون آشنا می‌شوید - و شاید مهم‌تر از آن: سردبیران شما را بهتر می‌شناسند. مهم این است، که از قبل و در طول فرآیند در مورد

با ۱۰,۱۸ یورو و در Zeit آنلاین ۱۸,۷۰ یورو، در Spiegel Online ۲۰,۰۶ یورو، در NDR ۲۷,۱۸ یورو، در دویچه وله ۲۸,۱۳ یورو، در WDR ۳۷,۰۰ یورو. اگر می‌خواهید بدانید که یک مشتری خاص به طور متوسط چقدر می‌پردازد، می‌توانید آنرا خودتان در وب سایت (www.wasjournalistenverdiene.de) جستجو کنید.

روزنامه‌نگاران آزاد اغلب دستمزد خط یا صفحه را دریافت می‌کنند. این بدان معنا است که به ازای انتشار هر خط یا صفحه از مقاله در صفحه مجله مبلغ ثابتی دریافت می‌کنند. این امر همیشه منصفانه نیست، زیرا زمان انجام کاری ارائه شده یکسان نبوده و متغیر است. بنابراین معمولاً اگر رسانه‌ها به نرخ‌های روزانه یا ساعتی پرداخت کنند، منصفانه‌تر است. زیرا تنها در این صورت زمان کار واقعی شما برای تهیه‌ی یک مقاله پرداخت می‌شود.

گفتن اینکه چه دستمزدی می‌توانید تقاضا کنید، کار دشواری است. طبق گزارش دستمزد نویسندگان آزاد - Freischreiber-Honorarreport، درآمد ناخالص یک روزنامه‌نگار با قرارداد شغلی ثابت و با میانگین تجربه حرفه‌ای (بین پنج تا ده سال) ۳۵۳۸ یورو در ماه است. برای تعیین میانگین نرخ روزانه، مبلغی معادل ۳۰۰ یورو برای هزینه‌های عملیاتی به آن اضافه می‌شود و اگر این مبلغ را به روزهای کاری یک روزنامه‌نگار آزاد تقسیم کنید و تعطیلات، روزهای آخر هفته، تعطیلات رسمی و روزهای بیماری را از آن کم کنید، شما ۲۱۴ روز کاری در سال دارید. اگر ۲۰ درصد دیگر را از این کم کنید - زیرا خبرنگاران آزاد نیز به زمانی هم برای تحقیقات برای گزارش‌های خود، حسابداری کارشان و ارتباط با مشتریان نیاز دارند - بنابراین برای آنها هنوز ۱۷۱,۲ روز کاری در سال و یا ۱۴,۲۷ روز کاری در ماه وجود دارد، به این ترتیب میانگین دریافتی روزانه وی معادل ۲۶۸,۹۶ یورو یا (هر ساعت ۳۳,۶۲ یورو) می‌گردد.

دستمزدی پرداختی واقعی در آلمان بسته به نوع مشتری، شکل انتشار، فاصله یا محل کاری بسیار متفاوت است: طبق سایت حقوق Freischreiber، میانگین نرخ ساعتی در جراید مختلف متغیر است: در taz دریافتی ۱۴,۶۳ یورو، در Tagesspiegel برابر

اغلب می‌توانید در مورد مبلغ حقوق خود مذاکره کنید (چانه بزنید).
در اینجا اشاره به چند نکته می‌شود، که در مذاکره حقوق حائز اهمیت
هستند:

- برای مذاکره خود را به خوبی آماده کنید. اگر از قبل بدانید، که ویراستاران معمولاً چقدر پول می‌دهند، می‌توانید بهتر با آنها مذاکره کنید.
- سه رقم پیشنهادی را قبل از مذاکره در مورد اجرت کار (یا حقوق خود) در نظر داشته باشید: اول حقوق مورد نظر خودتان، دوم حداکثر حقوق ممکن (این بالاتر است و در ابتدا آنرا پیشنهاد بدهید تا در انتها بتوانید حقوق مورد نظر خود را دریافت کنید) و سوم مبنای حداقل یا پایه حقوق مورد نظر شما (مرز کمترین حقوق- یعنی هر پیشنهادی کمتر از آن مبلغ را قبول نکنید).
- زمان مناسب را انتخاب کنید. بهتر است زمانی وارد مذاکره شوید که واحد تحریریه مقاله یا نوشته شما را پذیرفته و بخواهند آنرا را سفارش دهند.
- در مذاکره حقوق صحبت را شما شروع کنید. بهتر است شما پیشنهاد حقوق را بدهید و صحبت را با پیشنهاد حداکثر حقوق ممکن آغاز کنید.
- حداقل حقوقی را که شما آن را به عنوان خط قرمز خود تعیین کرده اید، جدی گرفته و به آن پایبند بمانید.
- شما برای غرور یا افتخار کار نمی‌کنید. شهرت یا گزارش دادن یک چیز مهم به عنوان انگیزه های کار خبرنگاری، قابل درک است. اما اجازه ندهید که به این دلیل حقوق شما را کمتر از حداقل حقوق موردنظرتان پرداخت کنند.
- همدلی و برابری در مذاکره بله، بحث و جدل نه. مذاکره می‌تواند دوستانه باشد، لازم نیست با نزاع باشد.

انتقالی سؤال شود.

هنگام تنظیم قرارداد به چه نکاتی باید توجه داشته باشید.

بند توافق انتشار: در گذشته معمولاً در قراردادها قید می‌شد که حق استفاده (چاپ) یک مورد به نفع چه کسی اعطا است. امروزه ناشران اغلب سعی می‌کنند این حق چاپ را به تمام موضوعات انتشارات به نفع خود گسترش دهند. این کار بطور معمول برای نویسنده نامناسب و مضر است، زیرا اجرت و دست مزد دریافتی وی به ندرت با اعطای حق چاپ به ناشر تطبیق داده می‌شود. به خصوص واگذاری حق انحصاری به ناشران روزنامه‌هایی که ارائه‌دهنده‌ی نشریات متنوع و مستقل از یکدیگر هستند (مانند شرکت نشر Holtzbrinck). در این صورت برای شما فروش یک متن به دو یا سه روزنامه دیگر با چنین بندی امکان‌پذیر نیست.

حق ویرایش: مقالات اغلب در جلسات بررسی مقدماتی با تحریریه ویرایش می‌شوند (چندین مرحله در تحریریه همراه با گفتگوهای مقدماتی طولانی) و سپس از گذر از این مراحل مقاله و یا نوشته ویرایش و اصلاح می‌شوند. طبق روال معمول ناشران حق ویرایش متون سفارشی را دارند. این کار ضروری و نیز منطقی است، زیرا تنظیمات جزئی اغلب به دلایل طرح و قالب مورد نیاز است. با این حال، حق ویرایش باید همیشه به ویرایش آن محدود گردد و نباید باعث «تغییر در ماهیت و محتوای اصلی نوشته» گردد. سایر موارد باید با هماهنگی قبلی نویسنده و تأیید وی انجام شود.

حقوق فرعی: حقوق فرعی آن دسته از حقوق هستند که برای هدف اصلی در یک قرارداد مورد نیاز نیستند - مانند حقوق ترجمه، حقوق کتاب، حقوق فیلم، حقوق اجرا. قاعدتاً این حقوق بخشی از حقوق اعطای هستند. ضمن اینکه شما باید در اعطای

هرکسی که از طرف ناشری مأمور نوشتن مقاله شود، قرارداد کارش را نیز از خود ناشر دریافت خواهد کرد. در این قرارداد شرایط همکاری طرفین تنظیم می‌گردد. ناشران و نویسندگان آزاد در بسیاری از موارد نظرات متفاوتی دارند. در ادامه مجموعه‌ای از مواردی ذکر می‌گردد که می‌توانید یا لازم است در هنگام عقد یک قرارداد کار نویسندگی به آنها توجه کنید:

حق استفاده انحصاری / حق انتشار: اگر استفاده چندباره برنامه‌ریزی شده باشد، باید حقوق «غیرانحصاری» یا «معمولی» اعطا شود. اعطای حق استفاده «انحصاری» یا «خاص» تنها در صورتی قابل قبول است که استفاده مجددی (تکرار چاپ مجدد) مطرح نباشد. حق استفاده (چاپ) در مورد متون برای مجلات، «به طور انحصاری» یا «خاص» برای مدت یک سال معمول است.

قابلیت انتقال: در بسیاری از قراردادها ناشر ذکر می‌کند که اجازه دارد حقوق استفاده را به اشخاص ثالث منتقل دهد. به عنوان یک روزنامه‌نگار، برای شما با خودتان یک رقیب درست کرده و کنترل استفاده از حق چاپ را از دست می‌دهید. در چنین حالتی لازم است در قرارداد قید شود که واگذاری فقط به شرط افزایش اجرت مناسب (برای نویسنده) در صورت انتقال به غیر (و یا به عنوان سهمی از درآمد حاصل از انتقال) و نیز تأکید به تعهد ناشر برای ارائه اطلاعات در مورد چنین درآمدی. حداقل اینکه در چنین صورتی باید نویسنده مطلع و از وی موضوع چنین

حق انحصاری توجه داشته باشید که اگر این احتمال وجود داشته باشد، که نوشته شما در آینده تبدیل به کتاب یا فیلم شود و ناشر حق انحصاری استفاده از اثر شما برای خودش دریافت کرده باشد، شما دیگر اجازه نخواهید داشت که آن اثر را بدون اجازه این ناشر برای چاپ مجدد یا برای تهیه یک فیلم از آن در اختیار ناشر دیگری قرار دهید.

نحوه نوشتن فاکتور چگونه است

اگر به طور رسمی در کشور دیگری مستقر هستید، مجبور نیستید مالیات فروش را در فاکتور نشان دهید. اما در عوض باید یادداشت زیر در فاکتور درج شود: «مسئولیت مالیاتی گیرنده خدمات». اگر شما از یکی از کشورهای اتحادیه اروپا آمده‌اید، شماره شناسایی مالیات فروش شما (USt-IdNr) و شماره مالیاتی مشتری نیز باید در فاکتور قید شود. اگر شما در کشور ثالثی اقامت دارید، شماره مالیات شما باید در فاکتور درج گردد.

به غیر از بر این اطلاعات یاد شده، توصیه می‌شود که سه نکته زیر را نیز هم در فاکتور خودتان حتماً ذکر کنید:

۱۲. نامه یا توضیح کوتاه
۱۳. مدت پرداخت
۱۴. مشخصات حساب بانکی شما

اگر شما یک شرکت تجاری کوچک هستید (یعنی درآمد یا فروش سالانه کمتر از ۲۲۰۰۰ یورو دارید) و دلیل معافیت از دریافت مالیات بر ارزش افزوده آنرا اداره مالیات پرداخت نمی‌کنید، مسلماً نیاز نیست که این مالیات را در فاکتور خود منظور کنید. در عوض آن، باید حتماً مکتب ذکر کنید: که شما «مشمول مالیات بر فروش طبق بند UStG ۱۹» نمی‌باشید.

روزنامه‌نگاران آزاد در آلمان برای دریافت حق‌الزحمه خود باید فاکتور صادر کنند. آنچه باید در یک فاکتور درج شود، در قانون مالیات بر ارزش‌افزوده (بند ۱۴ - صدور فاکتور یا یک صورتحساب) مشخص گردیده است. این اطلاعات اجباری برای صدور فاکتور عبارتند از:

۱. نام و آدرس شما
۲. نام و آدرس مشتری
۳. تاریخ فاکتور
۴. شماره فاکتور (باید متوالی باشد، هرگز نباید دو بار اختصاص داده شود)
۵. شرح خدمات (کمیت، نوع کار، در صورت لزوم تعداد ساعات یا روزهای کاری)
۶. دوره‌ی اجرا و یا تاریخ تحویل
۷. هزینه خالص
۸. درج درصد مالیات بر ارزش‌افزوده (معمولاً ۷ درصد برای خبرنگاران)
۹. مقدار مالیات بر فروش (مالیات ارزش‌افزوده)
۱۰. هزینه ناخالص (جمع ۷ و ۹)
۱۱. شماره مالیاتی شما

در اینجا شما می بینید، که چنین فاکتوری چگونه
می تواند باشد:

1 Freya Schreiber
Autorenanlee 1
79098 Freiburg

2 Max Mustermann
Zeitungsmagazin
Musterweg 1
12345 Musterstadt

Freiburg, 15.06.2020 3

4 Rechnung Nr. 2020-001

12 Sehr geehrte Damen und Herren,
für Ihren am 01.01.2020 durch Herrn Max Mustermann erteilten Auftrag für das
Zeitungsmagazin berechne ich Ihnen folgende Kosten:

Beschreibung	Betrag
5 Redaktioneller Beitrag: Artikel zum Thema „BASICS – Rechnung schreiben: aber richtig“	
6 Vereinbarte Länge: ca. 5.000 Zeichen	500,00 €
6 Leistungszeitraum: Juni 2020	
6 Lieferdatum: 15.06.2020	
Zwischensumme Netto	500,00 €
8 Zuzüglich Umsatzsteuer 7%	35,00 €
Gesamtbetrag	535,00 €

13 Bitte bezahlen Sie die Rechnung binnen zwei Wochen an die unten genannte
Bankverbindung.

Mit freundlichen Grüßen

Freya Schreiber

Freya Schreiber
Autorenanlee 1
79098 Freiburg
Deutschland

11 Email: XXX
Telefon: XXX
St-Nr.: XXX

14 Bank: XXX
IBAN: XXX
BIC: XXX

موارد مهم به طور خلاصه

تأمین اجتماعی / صندوق تأمین اجتماعی هنرمندان

(KSK): در آلمان همه افراد باید بیمه

خدمات درمانی داشته باشند. حق بیمه بستگی به درآمد شما دارد. برای خبرنگاران آزاد مقیم آلمان، صندوق تأمین اجتماعی هنرمندان نیمی از هزینه را پرداخت می‌کند.

شرط این است که شما به عنوان یک روزنامه‌نگار آزاد حداقل ۳۹۰۰ یورو در سال درآمد داشته باشید. با این حال، زمانی که به عنوان روزنامه‌نگار شروع به کار می‌کنید، استثناهایی در این مورد وجود دارد. در هر صورت، سعی کنید که عضو KSK شوید. نامه‌های مرجع از سازمان‌های روزنامه‌نگاری نیز می‌توانند به شما کمک کنند. شما همچنین می‌توانید در آنجا مشاوره دریافت کنید. روند پذیرش در KSK می‌تواند چندین ماه طول بکشد. با این حال، ملاک تاریخ درخواست عضویت می‌باشد. اطلاعات بیشتر در سایت:

www.kuenstlersozialkasse.de

هزینه‌ها: اگر مجبور هستید برای انجام وظیفه

شغلی خود به محل دیگری سفر کنید، از مشتری خود بپرسید که آیا این هزینه‌های مربوطه را متقبل می‌شود یا خیر. ولی شما الزاماً نسبت پرداخت توسط مشتری به آن حقی ندارید، اگر آنها این هزینه‌های قبول نکنند. البته شما می‌توانید این هزینه‌ها را از درآمدهای خود در زمان ارائه اظهارنامه مالیاتی خود کسر کنید، در این صورت باید مالیات کمتری بپردازید. به همین دلیل شما باید تمام فاکتورهای ارائه خدمات و خرید و فروش کالاهای خود را نگه دارید.

مالیات: اگر گردش مالی شما (نه سود) کمتر

از ۲۲۰۰۰ یورو در سال باشد، مجبور نیستید مالیات فروش (مقررات مشاغل کوچک) را دریافت کنید. اما اگر بالاتر از آن هستید، دیگر نمی‌توانید از مقررات تجارت کوچک در سال بعد استفاده کنید. این قانون یک

زمان تعیین شده مدارک: مهلت‌هایی که مقامات

برای شما تعیین می‌کنند به ندرت می‌توانند به راحتی تمدید شوند. با این حال، یک مهلت زمانی از روزی که مقامات نامه را نوشته اند شروع نمی‌شود، بلکه فقط زمانی شروع می‌شود که نامه به دست شما رسیده باشد. اگر تاریخ دقیقی داده نشود، مهلت ۲۸ روز یا «چهار هفته» است. البته اگر «یک ماه» قید شده است، شما یک فرصت ۳۰ روزه دارید.

کارت مطبوعاتی: کارت مطبوعاتی گواه این

است که شما به صورت تمام وقت به عنوان خبرنگار کار می‌کنید. این کارت شناسایی توسط انجمن‌های روزنامه‌نگاران مختلف مانند (BDZV, DJV, dju, MVFP, Freelens, VDS) طبق قوانین یکسان صادر می‌شود. در این مورد استثنایی وجود ندارد. این مدرکی است دال بر فعالیت خبرنگاری که شما می‌توانید آنرا به عنوان نشریات خود و فاکتورهای چند ماه گذشته و همچنین مدرک عضویت در صندوق تأمین اجتماعی هنرمندان را ارائه دهید. به عنوان مثال، کارت مطبوعاتی می‌تواند به ورود شما به مراسم‌ها یا جلسات کمک می‌کند. البته این کار اغلب بدون آن هم میسر است. در این حالت لازم است که ناشری که شما برای او کاری می‌کنید، تأیید کند که شما مسئول تهیه گزارش از این رویداد می‌باشید. با این حال، کارت مطبوعاتی برای زمانی مفید است، که شما در کوتاه‌مدت یا زمانی کوتاه نیاز به ورود به منطقه مسدود شده توسط پلیس در صورت حوادث غیرقابل پیش بینی دارید.

مزیت نیست: زیرا روزنامه نگاران آزاد مجاز به دریافت ۷ درصد مالیات بر فروش هستند (نرخ مالیات کاهش یافته به جای ۱۹ درصد معمول). ولی باید فقط ۲,۲ درصد به اداره مالیات پردازند. حائز اهمیت است: که شما باید اظهارنامه‌ی مالیاتی شغلی خود برای سالی که گذشته است تا ۳۱ جولای (سال بعدازآن) به اداره دارایی ارسال کرده باشید. اگر از مهلت مقرر تجاوز کنید، حداقل ۲۵ یورو در ماه جریمه دارد. شما می‌توانید اطلاعات بیشتر در مورد موضوع اظهارنامه‌ی مالیاتی [اینجا](#) در وب سایت هندبوک آلمان Handbook Germany خواهید یافت.

رفتار منصفانه [در محیط کار]

شما به چه چیزی باید توجه کنید؟

به آن اعتراض کنید. هیچ روش خاصی برای این کار وجود ندارد. یک نامه ساده با چند جمله کافی است. اما همه مقامات اجازه ارائه درخواست‌ها و اعتراضات از طریق ایمیل را نمی‌دهند.

در صورت تبعیض در تحریریه‌ها چه باید کرد؟

شما عاشق کارتان هستید و موضوعات کاری برای‌تان مهم هستند. با این وجود که شما باید بتوانید از درآمد شغل‌تان زندگی خوبی هم داشته باشید. به همین دلیل اولین کاری که باید انجام دهید، این است که محاسبه کنید چقدر باید در روز کسب درآمد داشته باشید تا بتوانید زندگی راحت و خوبی را داشته باشید.

بسیاری از روزنامه‌نگاران با سابقه‌ی مهاجرت، تجربه تبعیض در محل کار خود داشته‌اند. گاهی توانایی یا عینیت شغلی آنها به دلیل منشأ واقعی یا ظاهری آنها زیر سوال قرار می‌گیرد. بعضاً به آنها حرفه‌ای نامربوط هم زده می‌شود. مانند اینکه آنها فقط به دلیل «سهمیه مهاجربودن» شغل خود را دریافت کرده‌اند یا با آنها به دلیل رنگ پوست، نام یا لهجه‌شان کنایه می‌زنند و شوخی‌های احمقانه می‌کنند - در حالی که هیچ‌کس از میان همکارانتان دخالت و طرف‌داری از شما نمی‌کند.

با این وجود، بسیاری از سردبیران هیچ مشکلی با این موضوع ندارند: (آنها می‌گویند) «تبعیض؟ ما که اینجا تبعیض نداریم.» اما در دفاتر ناشران و در رایو و تلویزیون هم فضا خالی از تبعیض و تحقیر نیستند. بنابراین برای کسانی که چنین تجربه داشته‌اند، این موضوع مهم است که حقوق خود را بدانند. و برای کارفرمایان مهم است که بدانند وظایف آنها چیست. تنها در این صورت است که می‌توان از تبعیض و تحقیر را پیشگیری کرد.

برای مقابله با تبعیض نه استراتژی نهایی و نه راهکار ساده‌ای برای تقابل با آن وجود

به خصوص اگر ملیت کشوری را دارید که حوادث آن مرتب تیر و موضوع اخبار است، ممکن است رسانه‌ها از شما درخواست مصاحبه کنند. حتماً بگویید که می‌خواهید برای آن پول دریافت کنید. به عنوان مثال، شما می‌توانید برای هزینه تحقیق درخواست پول کنید. تخصص خود را اهدا نکنید!

هنگامی که سفارشی را دریافت می‌کنید، تأیید مکتب توافقات مهم خود را مانند: دستمزد، هزینه‌ها، حجم کار و مهلت تحویل را از طریق ایمیل درخواست کنید. به این دلیل که اگر اختلافی پیش بیاید، شما باید بتوانید آنچه را که توافق کرده‌اید، ثابت کنید. شما می‌توانید فاکتور خود را بلافاصله پس از تحویل کار خود صادر کنید. در آن قطعه باید مهلتی برای پرداخت تعیین کنید که شما می‌توانید اختیاری آنرا انتخاب کنید. زمان معمول یک یا دو هفته است، گاهی اوقات می‌تواند تا ۳۰ روز هم باشد. اگر با ادارات سر و کار دارید، نگارشات آنها را کنترل کنید، زیرا کارمندان نیز اشتباه می‌کنند. هرگز به قرارهای شفاهی تکیه نکنید و همیشه اصرار داشته باشید، که توافقات را به صورت مکتوب دریافت کنید. اگر با تصمیمی موافق نیستید، می‌توانید کتباً

این هزینه را از شبکه دریافت می‌کنند، این هم یک نوع تبعیض است. اگر به کسی که مهاجر است، گفته شود که به خاطر سابقه مهاجرتش نمی‌تواند به طور عینی در مورد مسائل مهاجران گزارش تهیه کند، این فرد هم مورد تبعیض قرار گرفته است.

تشخیص تبعیض

در کارهای روزمره، تشخیص تبعیض به هیچ وجه کار آسانی نیست: به این دلیل که نمی‌توان مشخص کرد، که آیا یک مورد مشخص هنوز در محدوده مجاز است یا از خط قرمز عبور کرده است. چون یا همکاران به شدت انکار می‌کنند که اینجا تبعیضی حادث شده، یا به این دلیل که یک فرد آگاهانه یا ناآگاهانه نمی‌خواهد خود را در موقعیت چنین فردی قرار دهد. با این وجود باید گفت: زمانی که با فردی بدون هیچ دلیل عینی بدتر از سایر همکارانش رفتار می‌شود، و زمانی که فردی را علناً یا واهی به دلیل سابقه مهاجرت واقعی یا منتسب به وی مورد تحقیر قرار می‌دهند، احتمالاً مورد تبعیض قرار می‌گیرد - و باید واکنش نشان دهد.

۲. اگر مورد تبعیض قرار بگیرید چه کاری می‌توانید انجام دهید؟

انجمن ضد تبعیض آلمان اقدامات زیر را توصیه می‌کند:

در چنین شرایطی

مواظب خود باشید: تبعیض آزاردهنده است و می‌تواند تحقیرکننده باشد. در چنین شرایطی لازم نیست چیزی را به کسی ثابت کنید. نیازی نیست که به ویژه پاسخگو باشید یا فوراً واکنش «درست» نشان دهید. ضمناً نیازی هم نیست که این تبعیض را بپذیرید. مهم این است که بدانید در این شرایط چه چیزی برای شما خوب است و از ندای

دارد. دقیقاً به همین دلیل است که ما باید در مورد این مشکل صحبت کنیم. زیرا برای بسیاری از افراد آسیب‌دیده یا مورد تبعیض واقع شده، با احساس شرم و گناه همراه است که در نهایت آنها را در مورد سکوت کرده و حرفی از آن نمی‌زنند. بعضی دیگر می‌ترسند در صورت مقابله و مطرح کرده آن نتوانند کاری به دست بیاورند - این نگرانی‌ها کاملاً موجه است. بنابراین، هیچ یک از پیشنهادات ذکر شده در زیر اجباری نیست. اما هرکسی که مورد تبعیض قرار می‌گیرد، باید بداند چه راه‌ها و گزینه‌هایی برای مقابله با آن وجود دارد.

۱. آیا شما مورد تبعیض قرار می‌گیرید؟

در نگاه اول این یک سؤال ساده به نظر می‌رسد. برای این سؤال انجمن ضد تبعیض آلمان پاسخ روشنی دارد.

تبعیض همیشه در چنین وضعیتی حادث می‌گردد:

- ← کسی به طور مستقیم یا غیرمستقیم متضرر شود
- ← به دلیل یک خصلت خاص (اصلیت، جنسیت، مذهب، سن، هویت جنسی، کم‌توانی)
- ← محرومیت یا متضرر شدن بدون دلیل قابل توجیه عینی (منطقی)

البته هیچ فرقی هم نمی‌کند که خصلت مربوطه ماهیت واقعی دارد یا صرفاً به فرد نسبت داده شده است.

به عنوان مثال، اگر فردی به دلیل لهجه‌ی روسی خود اجازه ندارد گزارش‌های رادیویی خود را شخصاً اجرا کند، در حالی که همکاران او با لهجه انگلیسی یا فرانسوی می‌توانند این کار را انجام بدهند، فرد مورد تبعیض قرار گرفته است. اگر گزارشگر سیاه‌پوستی در تلویزیون مجبور به خرید لوازم آرایش خود گردد، در حالی که همکاران سفید پوست او

می‌توانند دوستان، معتمدان، همکاران یا شبکه‌های مانند رسانه سازان جدید آلمانی باشند.

به دنبال پشتیبانی حرفه‌ای باشید: در شبکه‌های بزرگ رسانه‌ای اداری به نام کنترل حق و حقوق برابر وجود دارد. به غیر از آن مراجعه به مرکز مشاوره ضد تبعیض نیز می‌تواند بسیار مفید باشد. در آنجا می‌توانید با مشاورانی تماس بگیرید که به شما کمک می‌کنند تا آنچه را که تجربه کرده‌اید طبقه‌بندی یا پردازش کنید. آنها همچنین می‌توانند به شما کمک کنند، که تصمیم بگیرید چه اقداماتی منطقی هستند. اگر می‌خواهید ادعاهای حقوقی داشته باشید، باید در اسرع وقت به دنبال مشاوره حرفه‌ای باشید، زیرا چنین پیگیری ادعاهایی می‌توانند بعد از دو ماه از مشخص شدن تبعیض مشمول مرور زمان شوند.

امکان مشاوره از طریق سایت <https://bit.ly/3kcdtTP> ممکن است. اطلاعات بیشتری را (به زبان آلمانی) می‌توانید در سایت زیر بیابید: <https://neuemedienmacher.de/diskriminierung>

نحوه برخورد با تهدید و نفرت

در آلمان نیز خبرنگاران در حین کار خود قربانی خشونت فیزیکی و روانی می‌شوند.

این ممکن است به دلیل موضوعاتی باشد که آنها در مورد آن گزارش می‌دهند. یا به علت ظاهر یا نام آنها اتفاق بیفتد.

اگر به‌عنوان یک روزنامه‌نگار یا خبرنگار آزاد،

درون خود پیروی کنید. ترک موقعیت به همان اندازه خوب است که یک مشاجره رسمی یا به طور واضح «بس است!» گفتن. همچنین شما باید خودتان بقولانید، که آشکارعنوان کردن تجربه تبعیض به خودی خود یک دستاورد است.

آرامش خود را حفظ کنید: نفس عمیق بکشید و آرامش و اعتماد به نفس خود را حفظ کنید و در حین حال موضع خود را روشن کنید. همچنین باید دلایل یک رفتار یا یک تصمیم را جویا شوید و واضح بیان کنید که و (تا حد امکان) چرا با آن موافق نیستید.

حمایت یاب: حامی شما می‌توانند همکاران (غیر) مداخله‌گر باشند، که شما می‌توانید با آنها صحبت و از آنها به عنوان حامی عاطفی یا به عنوان شاهد آتی استفاده کنید.

مستندات محکم: در صورت نزاع یا اختلاف برای اثبات یک تصمیم یا اقدام صورت‌گرفته باید مدارک کتبی داشته باشید و بتوانید آنها را ارائه کنید. همچنین باید اسامی افراد درگیر یا شاهدان در یک موقعیت را یادداشت کنید. مثال، اگر شما به عنوان یک خبرنگار و کارآموز از موسسه رنگ پس از پایان دوره آموزش انتخاب نشدید، با وجود اینکه مصاحبه با شما مثبت بودند و کلیه گزارش‌های تهیه شده شما پخش گردیدند، نیاز است که شما هم چیز را مکتوب کنید.

بعد از خاتمه وضعیت

مستندسازی تبعیض: این مهم است که شما گزارش مبتنی بر حافظه‌ی خود از موقعیت تبعیض در سریع‌ترین زمان ممکن تهیه کنید.

به دنبال حمایت در محیط اجتماعی خود باشید: صحبت با افرادی از محیط خود که تجربیات تبعیض را درک می‌کنند نیز مفید است. اینها

کیت اضطراری برای خبرنگاران در شرایط تهدید

در عصر دیجیتال، تهدیدها به سرعت نوشته و ارسال می‌شوند. نفرت در شبکه آنلاین یک مشکل بزرگ است و می‌تواند به سرعت به یک وضعیت جدی برای روزنامه‌نگاران و خبرنگاران در انتظار عمومی تبدیل شود. دقیقاً به همین دلیل بسیار مهم است که ما بتوانیم بین تهدیدهای جدی و پوچ تمایز قائل شویم و تشخیص دهیم کدام تهدید را باید جدی بگیریم، کدام یک را می‌توانید با خیال راحت نادیده بگیرید؟

۱.۱. وضعیت را روشن کنید و تهدید را درک کنید

تهدید واقعی چیست و تهدید توخالی چیست؟

هیچ قانون کلی در این مورد وجود ندارد - اما برخی مشخصه‌ها واضح است. آیا پیام (تویت) دریافتی از یک حساب کاربری است که تهدیدهای عمومی به کاربران مختلف ارسال می‌کند؟ یا اینکه تهدید توسط یک ربات (یعنی اتوماتیک) ارسال شده است؟ آیا تهدید مشخصاً از طریق پست ارسال شده است؟ یا به طور تصادفی به چندین گیرنده رسیده است؟ آیا در تهدید ذکر شده که «کسی را به سراغ شما می‌فرستند؟» آیا تهدید حاوی اطلاعات شخصی از شما است که در دسترس عموم نیست؟ آیا آدرس تهیه‌کننده رسانه‌ای ذکر شده است؟ آیا داده‌های حساس مانند وضعیت تأهل یا نام فرزندان شما در آن داده اعلام شده است؟ آیا فرد تهدید کننده می‌داند که مثلاً فرد تهدید شده مشخصاً در زمانی خاص کجا است؟

در صورت تردید باید تهدید را جدی گرفت. یک حس بد می‌تواند دلیلی کافی برای دقت بیشتر باشد؛ به موارد زیر در زمان تهدید توجه کنید: زبان استفاده شده در تهدید، به امکان ارتباط آن با یک گزارش خاص ارائه شده از طرف شما و یا استفاده از اطلاعات شخصی یا خصوصی شما، که معمولاً در

درباره موضوعات حساس گزارش تهیه می‌کنید و یا احتمال می‌دهید که گزارش شما با واکنش‌های خشن یا تندی همراه باشد، منطقی است که پیشاپیش با هیئت تحریریه صحبت کنید که چه اقدامات باید انجام شود در صورت بروز تهدید چه کسی مسئول است:

در صورت دریافت نامه‌های تهدیدآمیز از طریق ایمیل یا رسانه‌های اجتماعی، با چه کسی می‌توانید در دفتر تحریریه تماس بگیرید؟

چه کسی مسئول مدیریت سازمان و خدمات کانال‌های رسانه‌های اجتماعی در رابطه با نشریه شماست؟

آیا از طرف تیم تحریریه در صورت تهدید کمک حقوقی ارائه می‌گردد؟

آیا از حمایت روحی برخوردار خواهید بود؟ چه کسی هزینه‌های احتمالی را قبول می‌کند، اگر بعد از تهیه گزارش اقدامات حمایتی برای خبرنگاران به علت تهدید و حملات به وی ضروری گردد؟

راههای اقدامات حفاظتی برای خبرنگاران

موسسان *Neue deutsche Medienmacher*innen* با مشارکت سایر سازمان‌های همکار، یک مجموعه اقدامات حفاظتی در سایت ایجاد کرده اند: www.schutzkodex.de (به زبان آلمانی).

این مجموعه شامل استانداردهایی برای دفاتر تحریریه و اقدامات حفاظتی مشخص برای حمایت از روزنامه‌نگاران است. بسیاری از دفاتر رسانه‌ای آلمان قبلاً خود را به اقدامات حفاظت متعهد کرده‌اند. اگر گروه تحریریه‌ای که با آن کار می‌کنید یکی از آنها نیست، لطفاً شما لینک را ارسال کنید تا اطلاعات بیشتر دریافت کنید.

اختیار یا دسترس عموم نمی تواند باشد.

صحبت و راهنمایی با فردی در محیط خود که به او اعتماد دارید، می تواند به روشن شدن وضعیت کمک کند. برای درک تهدید، باید آن را با اهمیت تحلیل کنید که دریا باید به طور خاص به چه چیزی اشاره دارد. شناسایی انگیزه‌ی سیاسی احتمالی مجرمان حائز اهمیت است. آیا تهدید از طرف یک افراط‌گرای دست راستی است؟ یا افراط‌گرای مذهبی؟ آیا با سرسپردگان رژیم‌های خودکامه سروکار دارید؟ آیا تعقیب و تهدید و آزار محتوایی دارد؟ به عنوان مثال، آیا نوشته‌ی تهدیدآمیز دارای واژه‌های راست افراطی و یا نژادپرستانه است؟ آیا به گزارش یا مقاله خاصی از شما اشاره دارد؟ همه این جنبه‌ها و مشاهدات می تواند بعداً به حل مسئله کمک کند. اعضای خانواده و هم‌خانه‌های شما نیز باید (در صورت امکان) از این وضعیت مطلع شوند. این خطر می تواند شامل حال افرادی هم‌خانه با شخص تهدید و یا فامیل وی هم باشد.

۲. ارتباطات و تبلیغات

آیا تهدید باید علنی شود؟

نه بهتر است که این کار انجام نشود. وقتی که ایمیلی با یک تهدید خاص به شخصی ارسال شده است، معمولاً موارد زیر اتفاق می افتد: فرد بلافاصله از آن یک عکس سریع (اسکرین شات) تهیه و در نمایه رسانه اجتماعی خود آپلود می کند. پس از آن لایک و نظر دوستان خودش و سایر کاربران اطلاعات را به اشتراک گذاشته می شود. گاهی اوقات خبرنگارانی که می خواهند در این تهدید گزارش دهند، با افراد شناخته شده تماس می گیرند. این کارها تماماً اشتباه است چون باعث تأیید مجرم شده و ممکن است انگیزه به سایر مجرمان مشابه و بالقوه بدهد و آنها را به فکر چنین کاری

ببندازد. در گذشته، «موج سواران» از این روش الهام می گرفتند که تهدیدات دروغین بیشتر را ارسال کنند. به این ترتیب با این نوع اعترافات دورغین به یک جرم، پیگیری و تحقیقات لازم در رابطه با تهدید واقعی اولیه را پیچیده می گردد.

البته فرد تهدید شده باید جنبه دیگری را نیز، قبل از اینکه تهدید خود را عامیانه کند، در نظر داشته باشد. آن هم این است که شما با انتشار نامه‌های تهدیدآمیز یا وضعیت تهدید، به وضوح آسیب‌پذیری خود را نشان می دهید و این وضعیت روی روان شما تأثیر (منفی) می گذارد. بنابراین توصیه می شود که این موضوع تهدید را مستقیماً برای عمومیت در جامعه افشا نکنید. افراد بهتر و مناسب برای صحبت در مورد مسئله حادث شده عبارتند از: کارفرمایان، تشکلهای اتحادیه‌های کارگری یا بنیادها و انجمن‌هایی که از روزنامه‌نگاران و رسانه‌نگاران حمایت می کنند. به غیر از آنها، افراد مورد اعتماد در حوزه دوستان و خانواده و همکاران نیز می توانند افراد مناسبی باشند، بدون اینکه انرا عمومی کرده باشید که مجرم را تأیید کند. تبادل نظر با افراد مورد اطمینان به درک شرایط موجود کمک کرده و در صورت لزوم می توانید با این افراد در مورد سایر اقدامات امنیتی مفید و مؤثر بحث و گفتگو کنید.

نتیجه گیری:

عمومی کردن خبر در واقع آخرین راه حل شما است که باید به معنای واقعی کلمه زمانی از آن استفاده کنید، که کلیه

اقدامات بدون نتیجه بوده است. اطلاعات بیشتر (به زبان آلمانی) را می توان در **پروشور کیت اضطراری برای خبرنگاران** در موقعیت‌های تهدیدآمیز مشاهده کنید.

اقدامات کمک‌کننده در مقابل نفرت

ما در بخش [Helpdesk](#) (به زبان آلمانی) نفرت با راهنمایی و ابزارهایی به افراد و دفاتر تحریریه برای مقابله با نفرت در شبکه های اینترنتی (آنلاین) کمک می‌کنیم. این کمک و ابزار شامل اقدامات پیشگیرانه در برابر سخنان مشوق نفرت تا کمک سریع در موارد حاد و مراقبت های پس از آن می‌گردد.

تبادل نظر با خبرنگاران آسیب دیده

Neue Deutsche Medienmacher*innen جلسات منظمی را برای روزنامه‌نگاران آسیب دیده که می‌خواهند درباره موضوع حملات و سخنان نفرت پراکنی در یک فضای امن تبادل نظر کنند و از یکدیگر حمایت کنند، ترتیب می‌دهد. اگر به شرکت در این گروه علاقه دارید، می‌توانید با info@no-hate-speech.de تماس بگیرید.

کمک های روحی و روانی برای خبرنگاران

سه سازمان به نام های زیر: [Selbstlaut](#) و [Kollektiv / Netzwerk Recherche](#) و [Dart Center Europe](#) فهرستی از پیشنهادهای حمایت روانی را گردآوری کرده اند: <https://docs.google.com/document/d/1EqxHZOCSrnQQfOEbxV/document/dwpydyKVxRSItEPgvgsTKvB3Vg/edit>

راهنمایی کسب اطلاعات - در کجا می توانید اطلاعات کسب کنید؟

Netzwerk Recherche e.V.
یک انجمن خبرنگارانی باهدف حفظ منافع
گزارشگران تحقیقی و به ویژه آنهایی که
به خاطر کار انتقادی شان مورد حمله قرار
می گیرند یا در فعالیت های تحقیقاتی خود
مسدود می شوند. وب سایت:
www.netzwerkrecherche.de

گروه خبرساران جدید آلمانی (NdM)
Neue deutsche Medienmacher*innen
Neue Deutsche
Medienmacher*innen
انجمنی است که هدفش گسترش تنوع
روزنامه نگاری است. ما خود را نماینده ی
منافع روزنامه نگاران متنوع و خبرنگاران
با پیشینه مهاجرت می بینیم. هرکسی که
اهداف ما را به اشتراک بگذارد، می تواند
عضو گروه شود - صرف نظر از اینکه آنها
همکارانی با یا بدون سابقه ی مهاجرت
هستند. وب سایت:
www.neuemedienmacher.de

«هندبوک جرمنی»
پروژه ای از NdM است. تیم تحریریه ی
چندزبانه روزنامه نگاران که اکثر آنها سابقه
مهاجرت یا پناهندگی خاص خود را دارند،
به اتباع کشورهای ثالث و اعضای سایر
کشورهای اتحادیه اروپا به هشت زبان (عربی،
انگلیسی، آلمانی، فارسی، فرانسوی، پشتو،
روسی، ترکی) اطلاع رسانی می کند که در
حال توسعه به اوکراینی نیز است.
در بیش از ۱۰۰ مقاله و ویدئو و همچنین
پست های روزانه فیسبوک، تمام مراحل
ادغام و زندگی، از پناهندگی گرفته تا
آموزش، کار، مهدکودک، مسکن و ویزا
پوشش داده شده است.
وب سایت: [https://www.
handbookgermany.de/fa](https://www.handbookgermany.de/fa)

n-ost.
به عنوان یک شبکه روزنامه نگاری اروپایی،

(Deutscher Journalistenverband
(DJV-
اتحادیه روزنامه نگاران. وب سایت:
www.djv.de

Deutsche Journalistinnen-und
Journalisten-Union (dju)
این صنف روزنامه نگاران در اتحادیه ایالات
آلمان (DGB) است. این یک زیر گروه شغلی
بخش رسانه اتحادیه مشترک خدماتی به نام
وردی (verdi) است.
وب سایت: www.dju.verdi.de

وب سایت انجمن روزنامه نگاران
متخصص آلمانی:
www.dfjv.de

Freischreiber e.V. - انجمن خبرنگاران
حرفه ای آزاد. وب سایت:
www.freischreiber.de

سایر سازمان های رسانه ای

«مرکز Dart» برای روزنامه نگاری و تراما:
این پروژه ای از فارغ التحصیل دانشکده ی
خبرنگاری دانشگاه کلمبیا در آمریکا است که
دارای واحدها و شبکه های جهانی، همچنین
در آلمان، است. هدف آن ترویج گزارش های
حساس و آگاهانه از خشونت، تراژدی و
درگیری در رسانه ها است. وب سایت:
<https://dartcenter.org/europe>

مرکز اروپایی آزادی مطبوعات و رسانه ها
(ECPMF).

سازمانی غیردولتی که برای خبرنگاران
تبعیدی که به دلیل ظلم یا آزار و اذیت
مجبور به ترک کشور خود شده اند، مشاوره و
آموزش حرفه ای ترتیب می دهد. وب سایت:
www.ecpmf.eu/support-in-exile

Villa Aurora: Feuchtwanger
Fellowship, Hamburger Stiftung für
politisch Verfolgte, Zufluchtsstadt
Weimar

برنامه خبرنگاران در اقامتگاه ECPMF
آدرس سایت:
[https://www.ecpmf.eu/support/
journalists-in-residence/](https://www.ecpmf.eu/support/journalists-in-residence/)

پن (قلم) آلمان: برنامه نویسندگان در
تبعید (برای خبرنگاران) - آدرس سایت:
[https://www.pen-deutschland.de/
de/writers-in-exile/](https://www.pen-deutschland.de/de/writers-in-exile/)

همکاران خیریه تاتس (Taz) - پناهگاه -
بورسیه تحصیلی با محدودیت زمانی
<https://taz.de/Projekte/!16۰۲۳۹/>

آموزشگاه (مدرسه) برای خبرنگاران
غیروابسته به ناشران
آدرس (DJS) مدرسه آلمانی خبرنگاران
سایت:
www.djs-online.de

مدرسه آنلاین آزاد خبرنگاران (fjs)
www.freie-journalistenschule.de

مدرسه رسانه هامبورگ
www.hamburgmediaschool.com

مدرسه کاتولیک روزنامه نگاری، مونیخ
- ifp-
www.journalistenschule-ifp.de

دانشکده روزنامه نگاری کلن برای
سیاست و اقتصاد، کلن،
www.koelnerjournalistenschule.de

مدرسه رپورتاژ ، روتلینگن
www.reportageschule.de

n-ost در حال گشودن زمینه جدیدی در
خبرنگاری خارجی است. ما به عنوان یک
سازمان غیردولتی رسانه‌ای، گزارشات و اخبار
خارجی تقویت می کنیم به این ترتیب که
در طرفی امکان تحقیقات فراملی میسر
می‌سازیم، و از طرف دیگر کمک به تخصص
خبرنگاران میکنیم و بتوانند با دیدگاه‌های
مختلف به گفت‌وگو درباره خود و جهان،
پردازند. وب سایت: www.n-ost.org

گزارشگران بدون مرز (RSF)
. سازمان بین المللی غیردولتی متعهد
به آزادی مطبوعات است. روزنامه نگارانی
که به حمایت و کمک نیاز دارند می‌توانند
با بخش کمک‌های اضطراری RSF تماس
بگیرند: [www.reporter-ohne-grenzen.
de/hilfe](http://www.reporter-ohne-grenzen.de/hilfe)

سایت RSF را می‌توان در این آدرس یافت:
www.helpdesk.rsf.org

از کجا می‌توان حمایت مالی دریافت کرد؟
نهاد JX- صندوق اروپایی روزنامه نگاری در
تبعید. این سازمان از خبرنگاران سریعاً بعد از
فرار آنها از مناطق جنگی و بحرانی فوری و
راحت حمایت می‌کند که بتوانند به شغل
خود ادامه دهند. سایت سازمان:
[/https://www.jx-fund.org](https://www.jx-fund.org)

بورسیه یا کمک‌های مالی سازمان
خبرنگاران بدون مرز (البته کمک مجدداً از
(سال ۲۰۲۳) مقرر است
کمک هزینه گزارش RSF، حمایت موقت
مالی به خبرنگاران پناهنده، برنامه بورسیه
تحصیلی برلین: -https://www.reporter-
ohne-grenzen.de/stipendien
سایر سازمان های همکار RSF برای بورسیه
عبارتند از: ویلا آرورا: فیشتواگنر فلویشیب،
موسسه خیریه هامبورگ برای پناهندگان
سیاسی، شهر پناهگاه وایمر

ARD.ZDF medienakademie,
,Nürnberg / Hannover
www.ard-zdf-medienakademie.de

,Reporter-Akademie Berlin, Berlin
www.reporter-akademie-berlin.de

,ProContent, Essen
www.procontent.de

Akademie der bayerischen Presse,
,München
www.abp.de

Evangelische Medienakademie,
,Hamburg
www.evangelische-medienakademie.de

Deutsche Journalistenakademie,
,online
www.deutschejournalistenakademie.de

,Reporterfabrik, online
www.reporterfabrik.org

,datajournalism.com, online
www.datajournalism.com

,BBC Academy, online
www.bbc.co.uk/academy

,Bauer Media Academy, Hamburg
<https://job-karriere.bauermedia.com/bauer-media-academy.html>

Burda-Journalistenschule,
,Offenburg
www.burda-journalistenschule.de

electronic media school (ems),
,Potsdam-Babelsberg
www.ems-babelsberg.de

Free Tech – Axel Springer Academy
of Journalism and Technology,
,Berlin
www.freetech.academy

Georg von Holtzbrinck-Schule für
,Wirtschaftsjournalisten, Düsseldorf
www.holtzbrinck-schule.de

,Henri-Nannen-Schule, Hamburg
www.henri-nannen-schule.de

,RTL Journalistenschule, Köln
www.rtl-journalistenschule.de

کارورزی یا آموزش عملی در عین کار از طرف
فرستاده های صوتی و تصویری دولتی نیز
ارائه می گردند.

دوره های کارورزی (آموزش تکمیلی شغلی) در
این موسسات ارائه می گردند

Akademie für Publizistik Hamburg,
,Hamburg
www.akademie-fuer-publizistik.de

آدرس تماس

سال ۲۰۲۲

با سپاس فراوان تشکر از:
Mahdis Amiri, Golshan Fayal
Tanja Friesen, Navid Moshgbar
Ellen Rothfuß

طراحی:
renk.studio

مترجم:
Masoud Mirmehdi
fa-de.de

ناشر:
Neue deutsche
Medienmacher*innen e.V.
Potsdamer Str. 99
10785 Berlin
Telefon: 030-269 472 30
info@neuemedienmacher.de

با همکاری:

تهیه این بروشور با حمایت های مالی
نهادهای زیر ممکن شد:

FREI
SCHREIBER

n-ost
border crossing journalism

Die Beauftragte der Bundesregierung
für Kultur und Medien

هئیت تحریریه:

,Julian Dörr, Rebecca Roth
Jan Schwenkenbecher, Natálie
Zehnalová

Die Beauftragte der Bundesregierung
für Migration, Flüchtlinge und Integration
Die Beauftragte der Bundesregierung für Antirassismus

نویسندگان بروشور:

,Negin Behkam, Danilo Bilek
,Vera Block, Irina Chevtaeva
Oliver Eberhardt, Katharina Jakob,
,Arezao Naiby, Ella Schindler
Sulaiman Tadmory

ما همچنین از نهادهای زیر سپاسگزاریم

Die Beauftragte der Bundesregierung
für Migration, Flüchtlinge und Integration
Die Beauftragte der Bundesregierung für Antirassismus

rbb

BR

SWR

Deutschlandradio

ZDF

RUDOLF
AUGSTEIN
STIFTUNG

taz.panterstiftung

FAZIT-STIFTUNG

hostwriter

RSF
REPORTER
OHNE GRENZEN

dju.
verdi
Deutsche
Journalistinnen und
Journalisten union

PRO
CONTEN
T

